

നൂറുസിംഹാസനം നോവലിലെ ഉൾത്താളുകൾ :

ജാതി, മാതൃത്വം, വിദ്യാഭ്യാസം, വിശ്വസ്ത

ഒളിത് രചനകൾക്കാണ് സമ്പൂർണ്ണമാണ് മലയാള നോവൽ സാഹിത്യം . നാളിതു വരെ എഴുതപ്പെട്ട ഒളിത് സാഹിത്യത്തിൽ നിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്ന നോവലാണ് നൂറു സിംഹാസനങ്ങൾ.

നോവൽ ചരിത്രത്തിൽ ആവ്യാനശൈലിക്കാണ് കും പ്രമേയം കൊഡ് കും ഭാഷകൊഡ് കും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്ന നോവലാണ് നൂറു സിംഹാസനങ്ങൾ നോവലിൽ പ്രതിപാദി ക്കുന്ന നാലുംപത്ക്കും മാതൃഭാഷകളാണ് ഈ പഠനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ജാതി മാതൃത്വം ,വിദ്യാഭ്യാസം,വിശ്വസ്ത മർമ്മപ്രധാനങ്ങളായ ഇവയുടെ വിവരങ്ങളും നോവൽ മുൻപോ കുവെക്കന്ന സാമൂഹിക പ്രസക്തിയും ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

കന്ദാകമാരി ജില്ലയിലെ തിരുവരമ്പിൽ 1962 ഫൂഡ്രിൽ 22 ന് ജനിച്ച ജയമോഹൻ നാലു നോവലുകൾ , മുന്ന് ചെറുകമാ സമാഹാരങ്ങൾ മുന്ന് നിരുപണങ്ങൾ എന്നിവ പ്രസി ലൈക്കിച്ചു. എ.ഡോവിന്റെ മുതൽ ബാലചന്ദ്രൻചുള്ളിക്കാട് വരെയുള്ള ആധുനിക മലയാള കവികളുടെ കവിതകൾ തർക്കാല മലയാള കവിതകൾ എന്ന പേരിൽ തമിഴിൽ പുസ്തകമാക്കി, 1991 തോണി ചെറുകമകളും പുരസ്കാരം 1992 ലെ സംസ്കൃതി സ മാൻ പുരസ്കാരം എന്നിവ ലഭിച്ചു. ഷീമുറി , കാഞ്ചി, ആനമോക്കർ എന്നിവ കൃതികൾ.

വിശകലനം

മലയാള സാഹിത്യത്തിന് മികച്ച സംഭാവന നൽകിയ വ്യക്തിത്വമാണ് ജയമോഹൻ . തമിഴ് മാതൃഭാഷയായ ജയമോഹൻ മലയാളത്തിൽ ഭാഷകൊഡ് കും ആവ്യാന ശൈലി കൊഡ് കും പ്രമേയം കൊഡ് കും പുർണ്ണതയിൽ എത്തിയ ഒരു നോവൽ സംഭാവന ചെയ്തു എക്കിൽ അത് നിസ്സാരംല്ല. ആശയ വാക്കൈളുടെ ഭാരിദ്വാം നൂറുസിംഹാസനങ്ങളിൽ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഓരോ ഭാഗവും സവിശേഷതകളുകൊഡ് നിരച്ച് വായനക്കാരനെ വീഡ് കും വീഡ് കും വായനയുടെ ആശക്കടലിലേക്ക് വലിച്ചിട്ടുള്ള പ്രതീതിയാണ് ഉള്ളത്. പ്രധാനമായും നോവലിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് നാല് ഘടകങ്ങളാണ് ജാതി,മാതൃത്വം,വിദ്യാഭ്യാസം,വിശ്വസ്ത. ജാതി വ്യവസ്ഥയിൽ കേരള തത്ത്വജ്ഞാനം അധികരിച്ച ഒരു സ്ഥലം ഉം എന്ന് സംശയമുണ്ട്.

ബൈറ്റീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാനായി ഇരങ്ങിതിരിച്ചപ്പോൾ അതിനു സൗകര്യം ഒരുക്കിക്കാടുത്തത് കേരളത്തിലെ ജാതിവ്യവസ്ഥയായിരുന്നു. ബോമ്മൻ, കഷ്ട്രിയർ,വൈശ്യർ, ശുദ്ധർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ജാതി ശ്രേണി യിലെ അവസാനത്തെ വിഭാഗത്തിന് എല്ലാതരത്തിലുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും നിഷ്പയിച്ചിരുന്നു. കാലഘട്ടം മുൻപോട്ടു പോകുന്നോൾ ഇതിലെ എറ്റക്കുചീലുകൾക്ക് സാരമായ മാറ്റം മാത്രമേ നമുക്കു കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളു. ഒളിതർ എന്ന വാക്ക് സമൂഹം ചാർത്തി കൊടുത്ത നിഷ്പയം തന്നെ യായിരുന്നു. ഒരു പക്ഷേ നോവൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് ഒളിതനിൽ നിന്നും മനഷ്യനിലേ കൈള്ള ദുരമായിരുന്നു. കാപ്പനിനിൽ നിന്നും ധർമ്മ പാലനത്തിലേക്ക് ദുരം അവഗണിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വിഭാഗം നായാടികൾ പൊതുവെ അലു ഞ്ഞു തിരിയുന്ന കുറവാണ് അങ്ങനെ ഒരു വിഭാഗം ജീവിക്കുന്നവെന്ന പോലും അവിയാത്ത പട്ടണം അവർക്ക് ഭക്ഷണം ദുരൈക്കാഡ് കൊടുത്ത് അയിത്തു കർപ്പീകരിക്കുന്ന ശ്രാമം എത്തു ജോലിയാണോ ചെയ്യുന്നത് ആ ജോലി അവന്റെ ജാതി പ്ലേറായി മാറുന്ന അവസ്ഥ മാലിന്യങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുന്ന തോട്ടികൾ കൂട് ഒൻ അര ഫുന്ന് വിഭാഗമായി അവരെ ഒരു സമൂഹം മുഴുവൻ മാറ്റി നിർത്തുന്നു. നോവലിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് കാണാനു കഴുതചെന്നക്കു തുല്യമായ ആശുപത്രിയിൽ അധികവും പിച്ചക്കാരം ആർക്കും വേം ഒത്തവദാശം അവത്തെ മാലിന്യങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ മാലിന്യങ്ങളുടെ മാലിന്യങ്ങൾ വുത്തിയാക്കുന്നതു പോലും ഈ തോട്ടി കളാണ്.

യർമ്മപാലൻ ഇസ്റ്റർവുന് പോകുന്ന രംഗത്തിലാണ് നോവലിൽ ജാതിയുടെ വ്യക്ത മായ രൂപരേഖ തെളിയുന്നത്. ഇസ്റ്റർവു ബോധിനെതിരെ ഇരിക്കുന്നത് സമുഹം അവ ഗണിച്ച് ആട്ടിയോടിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ്. ഒരു ഭാഗത്ത് നൃായവും മറ്റൊരു ഭാഗത്ത് നായാടിയെയും വെച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ ആരുടെ ഭാഗത്ത് നിൽക്കും എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനു നിസ്സംശയം ധർമ്മ പാലൻ ഉത്തരം പറയുന്നു “നായാടിയുടെ കുടെ എന്ന് കേവലമൊരു ഉത്തരമല്ല അത് കാലമത്രയും അവർ അനു ഭവിച്ച പീഡന അഭിൽ നിന്നും ഉയിർ കൊ ഉത്തരമാണ്”

നോവൽ ചർച്ചചെയ്യുന്ന ഒരു മാതൃത്വം ആണ്. പല നോവലുകളിലും മാതൃത്വം കൂടം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇതുയും തീക്ഷ്ണമായ രീതിയിൽ മാതൃത്വത്തെ ആവിഷ്കരിക്കാൻ ജയമോഹന സാധിച്ചു. പുതപ്പാട്ടിൽ നിന്നാണ് മലയാളി മാതൃത്വത്തിന്റെ മഹിമയെ തിരിച്ചിരിയുന്നതെങ്കിൽ കണ്ണിനു പകരം മകനെ മതിയെന്ന ത്യാഗിയായ ഏമ്മയുടെ കമയാണ് പുതപ്പാട്ടുകിൽ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നും കല്ലേറിൽ നിന്നും തന്റെ മകന്റെ ബാല്യത്തെ സംരക്ഷിച്ച അമ്മയെ നുറുസിംഹാസനത്തിൽ കാണാം. പത്ത് പെട്ട അമ്മയുടെ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരേയോരു മകനാണ് കാപ്പൻ ഇവിടെ പിതൃത്വം ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമാണ്. ആ പിതൃത്വത്തെ പോലും അപ്രത്യക്ഷമാക്കി മാതൃത്വം കൊ കുപചം തീർക്കുന്ന ഒരു മാന്ത്രികനെ ജയമോഹന്റെ നുറുസിംഹാസനത്തിലുണ്ടു്. സ്വന്തം നിലനിൽപ്പിനെ പോലും മറന്നു ഒരു മകന്റെ ഉത്തരവദിത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി പ്രവ രത്തിക്കുന്ന മകനെയാണ് ജയമോഹൻ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്.

എ.എ.എസ്.കാരനായ മകൻ തന്റെ പദ്ധതിയോലും മറന്നു അമ്മയെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കാഴ്ച. സമുഹത്തിനു മുൻപിൽ പരിഹാസകമാപാത്മായിട്ടും അമ്മയെ കൈ വിടാതെ ഒരു മകന്റെ പുർണ്ണത. പ്രചാനന്ദസാമിയുടെ ആശ്രമത്തിന്റെ മുൻപിൽ ദിവസ അഞ്ചോളം മാസങ്ങളോളം വർഷങ്ങളോളം പോയി പുള്ളിയെകൊക്ക് ചാമി എന്ന് പറഞ്ഞ് തലമുടി അഴിച്ചിട്ട് പിതൃസ്വന്ന അമ്മയെ ധർമ്മപാലൻ ചോറിനേപോലും തളളിമാറ്റി വിശ്വസിന് എത്രയോ മുകളിലാണ് മാതൃത്വം എന്ന് നോവൽ അടിവരയിട്ടുണ്ടു്.

അമ്മയുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ സഹിക്കുക്കുന്ന ഭാര്യയായ സുധ ആരേവേണമെന്ന തീരുമാനിക്കാൻ ധർമ്മപാലനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നോൾ അമ്മയെ എനിക്ക് ഉപേക്ഷി ക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് പറയുന്ന മകൻ സമകാലീന സമുഹത്തിനു മികച്ച മാതൃകയാണ്. കേരളത്തിൽ പെരുക്കുന്ന വ്യഘസദനങ്ങൾ നേട്ടങ്ങളിൽ മതിമരക്കുന്ന തലമരന്ന് എന്ന് തേക്കുന്ന ഒരു തലമുറയുടെ ഉദാഹരണമാണ്. തന്റെ മകനെ അപകടത്തിലാക്കിയത് അമ്മയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നായകൻ ക്ഷമയുടെ അതിൽ വരുമ്പുകളെ നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കും.

പ്രചാനന്ദസാമിയുടെ വാക്കുകളെ അതിന്റെ പുർണ്ണതയോടെ ധർമ്മപാലൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു “അമ്മയെ കൈവിടത്ത് നാളിതുവരെ നമ്മൾ അവളോടു കാണിച്ചത് അനീതിയാണ്” ആ ഒരു വാക്ക് ധർമ്മപാലൻ തിരമാലകൾ പോലെ ഉയർന്ന് പൊങ്കുന്ന ജീവിതത്തിൽ അയാൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നു. നോവലിന്റെ മർമ്മ പ്രധാനമായ ഭാഗമാണ് അമ്മ മകനെ തിരിച്ചിരിയുന്ന രംഗം .

അമേ തൊൻ നിന്റെ മകൻ കാപ്പനാണ് എന്ന് അലമുറയിട്ട് പറഞ്ഞിട്ടും മനസ്സിലാ കാതെ പാടുകളിലും സ്വന്തം മകനെ തിരിച്ചിരിയുന്ന രംഗം ഓരോ വായന കാരിലും അസഭുതി പടർത്തുന്നു്. സുഹൃത്തായ ഒരു വന്നുമുശം കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ എന്ന പ്രയോഗം ഒരപാട് വിവരങ്ങളെ ഒറ്റ വാക്കുകൊ അടയാളപ്പെടുത്തിയ ആവ്യാനശൈലിയാണ് ജയമോഹൻ സ്വീകരിക്കുന്നത്. അമ്മ പറയുന്ന വാക്കുകൾ “ ലേ കാപ്പാ കളസം വേ ച കശേര വേ ച തുടർ നഞ്ച ജീവിതത്തിലെ പ്രതിസന്ധികളെ യാണ് ക്രാന്തദർശിനിയായ അമ്മ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയത്.

വിശ്വീന്ദ്ര ഏറ്റവും തീക്ഷ്ണമായ ഒരു സിംഹാസനത്തിൽ ജയ മോഹൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് . ചവറുകളിൽ നിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന വിഭാഗം . ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിന് ചിന്തിക്കാൻ പോലും സാധിക്കാത്ത ഒരു സമയം .എലിയും പല്ലിയും പോലുള്ള കൂടുതൽ അപ്പുള്ളവക്കുന്ന ജീവികളെ ഭക്ഷണമായി സ്വീകരിച്ച ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ . നോവലിൽ കമാനായകൾശരീരത്തു കാണുന്ന പാടുകൾ മുഴുവൻ ഭക്ഷണത്തിനവേം ഒരു പൊതുതിയതാണ് . ചുടുവെള്ളം ശരീരത്തിൽ തട്ടുന്നോൾ ഉം ഓയവ , പട്ടികളോടും മുഗങ്ങളോടും പൊതുതി ഉം ഓയ പാടുകൾ ധർമ്മപാലന്റെ അമ്മയ്ക്കും ഓയ മറ്റു മക്കളും വിശ്വുകാരണമാണ് മതിച്ചു പോകുന്നത്. അതോടെ സ്വാഭാവിക പ്രവർത്തനയാണ് അമ്മയ്ക്കും . ജീവിതം പോലെ തന്നെ വിശ്വും കൂടു പിന്നതാണ് അവർക്ക് . വിശ്വീന്ദ്ര പതിപുർണ്ണത മനസിലാക്കണമെങ്കിൽ ധർമ്മപാലൻ പ്രചാനന്നയുടെ ആശ്രമത്തിൽ എത്തുന്ന രംഗമാണ്. വയറു നിരയുക എന്ന പ്രതിഭാസം തിരിച്ചിരിയാതെ കാപ്പൻ ഓക്കാനും വരുന്നതുവരെ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നും . ഏഴുവയസ്യുവരെ വയറു നിരച്ച ഭക്ഷണം ലഭിക്കാത്ത ഒരു ബാല്യത്തിന്റെ ധമാർത്ഥ്യത്തെയാണ് ഏഴുത്തുകാരൻ വായനക്കാരനു മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത് . അമ്മ മകനെ തിരിച്ചിരിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അമ്മയുടെ വിശ്വീനെ ചും കാണി ക്കുന്നു. ഒരു പക്ഷേ അമ്മ ആ വാർദ്ധക്യത്തിലാകാം വിശ്വുമാരുന്ന അവസമ അടുത്തിരിയുന്നത്. ധർമ്മപാലൻ ഏഴു വയസ്യിൽ അന്വേച്ചിട്ടുള്ളത് അമ്മ അറിയുന്നത് മരണത്തിനു കൂടു മാസങ്ങൾക്ക് മുൻപാണ് എന്നതാണ് യാമാർത്ഥമം.

ഭളിതനായ സമൂഹത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരാൾ സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ശ്രേണിയിൽ എത്തി നിർത്തുക എന്നത് നിസ്സാരമല്ല . അതിനു പിന്നിൽ ക്ഷേമത്താട്ടിയിൽ നിന്നും ഉയർന്ന പൊങ്കിയ ഒരു ചെടിയുടെ വളർച്ച അത് നേരിട്ടുന്ന പ്രതിസന്ധികൾ യാതനകൾ ഇതൊക്കെത്തെന്നയാണ് കാപ്പനിൽ നിന്നും ധർമ്മപരിപാലനത്തിലേക്കുള്ള വളർച്ചയും. ചോറുകിട്ടുമെന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രചാനന്നൾ ആശ്രമത്തിൽ എത്തിയതിനു ശേഷമാണ് ധർമ്മപാലൻ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിക്കുന്നത് “ദൈവാമേ കൈവിടാതെ കാണുകൊൾക്ക്” എന്ന തുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന ധർമ്മപാലൻ പാടിതുടങ്ങിയതു മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസ കാലഘട്ടം ആരംഭിക്കുകയായി.

അമ്മയറിയാതെ ധർമ്മപാലനു സ്വാമി പഠിക്കാൻ അയയ്ക്കുന്നും . ഭക്ഷണത്താട്ടുള്ള ആർത്തിമാരി പുസ്തകത്തെതാടായി മാറി .ഹോസ്റ്റലിലും അവഗണിക്കപ്പെട്ടുന്ന നായാടി യായി ധർമ്മപാലൻ മാറി എന്നിട്ടും ദൈവരും കൈവിടാതെ മുൻപോട്ടു നടന്നു. സ്വാമിയുടെ അജ്ഞനു അനുസരിച്ച് ഒരു എ എസ്റ്റിനു ചേർന്നു. പഠന മികവുകൊം കലക്കൂറായി മാറി . സമൂഹത്തിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നോഴം “ നീ ആരാണ് എന്ന ഭാവത്തിൽ ചുറ്റുമുള്ളവർ ധർമ്മപാലനു നോക്കിക്കൂടും . വിദ്യാഭ്യാസം എന്നത് കൊം മാത്രം സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പും കലാരൂപങ്ങളും സമൂഹത്തിനു സാധിക്കില്ലെന്ന് നുറു സിംഹാസനം തെളിയിക്കുന്നു. മാറേം ത് സമൂഹമാണ് വ്യക്തിയല്ല എന്ന പാഠം കൂടി നോവൽ നമുക്ക് മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

നിഗമനം

നാളിതുവരെ ഏഴുത്തപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്ന നോവലാണ് “ നുറു സിംഹാസനങ്ങൾ” ധർമ്മപാലൻ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയാണ് , അവഗണിക്ക പെട്ട മാറ്റിനിർത്തപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ പ്രതിനിധി. നോവൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്ന രാഷ്ട്രീയ തലം സമൂഹത്തിനെതിരെയുള്ള വെല്ലുവിളിയാണ്.

വ്യക്തിയുടെ മാറ്റേതക്കാൾ ഉപരി മാറേം ത് സമൂഹമാണ്. ഒരു മനഷ്യൻ അന്വേചി ക്കുന്ന വെക്കാരിക തലങ്ങളെ തൊടുണ്ടാർത്തി അന്വേതിയുടെ തലത്തിലേക്ക് ഉയർത്തുന്നതിൽ ജയമോഹൻ വിജയിച്ചു.

ജാതി, മാതൃത്വം, വിശ്വ, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിങ്ങനെന്നയുള്ള വികാരതലങ്ങൾക്ക് ഒരു മറുവായനയുടെ തലത്തെയാണ് നുറു സിംഹാസനം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

ഗ്രന്ഥസൂചിക

നൃറൂസിംഹാസനം - നോവൽ - ജയമോഹൻ

ജാതി വേർത്തിരിവുകൾ ഇന്ത്യയിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്ന- ആർട്ടിക്കലിൾ - പി സി വിഷ്ണുനാഡ്

ദളിത് ചതിത്രവും സമകാലീക മലയാളം - പഠനം- മോഹൻ സന്തൽ

മാതൃഭൂമി 2013 ജൂലൈ 23 ഫോറേറ്റ് വിവരങ്ങൾ

